

Biografie Wolfert Brederode

‘Wolfert legt de onvoorspelbaarheid van een improvisator aan de dag en de virtuositeit en nauwkeurigheid van een concertpianist...de klanken stromen soepel als water uit zijn vleugel. Om te huilen zo mooi is zijn aanslag’

Het Parool

Het spel en de composities van pianist Wolfert Brederode zijn doorspekt met subtiele contrasten. Als eerste vallen zijn elegante melodieën op die hij met een even verzorgde als fijngevoelige aanslag tot leven wekt. Het is weinig pianisten gegeven zo herkenbaar te spelen en toch zo verrassend te zijn. Dat komt in belangrijke mate omdat Brederode altijd ruimte laat. Ruimte voor zijn ideeën en voor die van zijn medemusici, ruimte voor iedere noot op zich, als bouwstenen van de melodie, die pakkend is, maar op het zelfde moment nooit voorspelbaar, want steeds zijn er fijne verschuivingen, en steeds is er die indringende, maar niet eenvoudig te duiden sfeer: melancholisch en op een ingehouden manier klinkt er zelfs iets dreigends door.

Brederode contrasteert het sierlijke van zijn melodieën dikwijls met korte maar venijnige ritmische variaties die de muziek van energie voorzien. Niet zelden klinkt er ook ingetogen vinnigheid in door, die juist door zijn ingetogenheid alleen maar dreigender wordt. Niet voor niets gaf Brederode een van zijn albums de titel ‘Black Ice’ mee naar het verraderlijke zwarte ijs dat niet te zien, maar ook spiegelglad is en daardoor zeer gevaarlijk. Die titel past ook bij de spanning die in Brederodes muziek niet aan de oppervlakte ligt, maar er wel een wezenlijke kwaliteit van is.

Brederode’s muziek is toegankelijk en laat zich tegelijkertijd nooit volledig doorgronden. De spanning tussen controle en loslaten, tussen compositie en improvisatie, de spanning tussen het zoeken naar soberheid en verstillings aan de ene kant en de complexe grilligheid van een diepdoorleefde emotie. Eén enkele noot kan bij Brederode een wereld op zich zijn. Omdat ze geconcentreerd en weloverwogen gekozen is, maar vooral ook omdat daarin de brede interesse van Brederode in onder meer theater, film en literatuur zich samenbalt. Zijn fascinatie voor geschiedenis wordt weerspiegelt in Brederodes voorliefde voor de vaak historisch gegronde romans van onder André Makine en Philippe Claudel. Een andere schrijver die hij, vooral om diens rauwheid waardeert, is Dimitri Verhulst. Geheel in lijn met zijn neiging niet alles in te vullen en veel aan de verbeelding over te laten, houdt Brederode in zowel beeldende kunst als muziek erg van Impressionisten, zoals Claude Debussy. Daarnaast is er een blijvende liefde voor Russische componisten als Sergej Rachmaninov en Alexandr Scriabin. Een liefde ingegeven door Brederodes allereerste pianolerares die hem niet het standaard oefenrepertoire te spelen gaf. Brederode: ‘In plaats daarvan speelde ik Russische kinderliedjes, heel eenvoudig, maar met prachtige melodieën.’

Na zijn afstuderen aan Haagse conservatorium heeft Brederode wereldwijd naam gemaakt met zijn sfeervolle, ruimtelijke muziek. Hij richtte de groepen Nimbus en Batik op en leidde samen met drummer Eric Ineke een kwintet. Met drummer Joost Lijbaart had Brederode een succesvol duo. In 2007 verscheen zijn album ‘Currents’ op het gerenommeerde ECM-label waaraan hij nog altijd verbonden is. In 2011 bracht hij op ECM eveneens met zijn internationale kwartet ‘Post Scriptum’ uit, in 2016 volgde zijn trio cd ‘Black Ice.’ In 2022 zal ‘Ruins & Remains’ verschijnen, Brederodes indrukwekkende compositie tezamen met drummer Joost Lijbaart en het Matangi Quartet. ‘Ruins and remains’ is bij uitstek een werk dat Brederode typeert, het is met visie en gevoel voor sfeer gecomponeerd, maar het geeft de musici ook veel vrijheden.

Als bandleider, maar ook als sideman speelt Brederode volledig in dienst van de muziek. Zijn spel is niettemin altijd direct herkenbaar door de concentratie en subtiele intensiteit. Daarnaast zorgt hij ook altijd voor contrast, vooral door de manier waarop hij heel elegant de dynamiek in een stuk naar zijn hand zet, er een energieke draai aan geeft. Brederode speelt onder meer met de Zwitserse zangeres Susanne Abbuehl en met de Nederlandse saxofonist Yuri Honing. Ook heeft Brederode al geruime tijd een duo met percussionist Joost Lijbaart, Daarnaast speelde hij samen met vermaarde, internationale musici als zangeres Jeanne Lee, percussionist Marilyn Mazur, violist Mark Feldman, de rietblazers Michel Portal en David Liebman en de trompettisten Mathias Eick en Arve Henriksen. Bovendien bracht Brederode veelgeprezen albums uit met onder andere pianist Martin Fondse en saxofonist Kika Sprangers Al twee keer werd zijn werk met een Edison bekroond en in binnen- en buitenland ontving Brederode lovende recensies.